

1. WAAR IS MIJN SCHOEN?

'Sarah! Het is tijd. We moeten naar school vertrekken!'

Sarah kijkt sip.

'Is er iets?' vraagt mama.

Sarah haalt haar schouders op.

'Sarah!' zegt papa boos. 'Mama vraagt jou iets.'

'Ik vind maar één schoen', zucht Sarah.

'O nee!' roept mama. 'Onze jongedame vindt maar één schoen.'

'Waar heb je je schoenen gelaten?' wil papa weten.

Hij rommelt meteen in de schoenenkast.

'Ik weet het niet meer', zucht Sarah weer.

'Zo kom ik nog te laat op het werk', bromt mama. 'Trek maar een ander paar schoenen aan.'

'Die zijn te klein!' roept papa.

Mama slaakt een diepe zucht, kijkt even naar Sarah en staat dan op.

De zoektocht naar de schoenen begint. Mama kijkt in de garage, papa kamt de woonkamer uit.

Sarah rommelt in de speelgoedkoffer op haar kamer. Je weet maar nooit.

Mama zucht nog eens diep en papa gaat nog maar eens kijken in de schoenenkast.

Niemand kan de schoen vinden.

Mama kijkt op haar horloge. Er zit niets anders op. Ze grijpt naar een paar blauwe winterlaarsjes.

'Trek die maar gauw aan!' moppert ze. 'Op je blote voeten naar school gaan, is echt geen gezicht.' Sarah nestelt zich op de achterbank van de auto, maakt haar gordel vast en trekt de laarzen aan.

Hun blauwe kleur past goed bij haar blauwe rokje. Sarah vindt het wel leuk zo.

Broem! Broem! De wagen start. Mama rijdt langzaam uit de garage. Bonk! Wat was dat? Het lijkt wel of de auto ergens overheen reed. 'Wat nu weer?' blaast mama. Ze stapt uit de wagen en gaat door de knieën.

'Als ik het niet dacht!' lacht ze.

'De schoen van Sarah.'

Papa is blij. Hij maakt het portier open.

'Kom, schat,' zegt hij, 'geef de laarzen maar aan mij. Je kunt je schoenen aantrekken.'

Ook mama is blij. Het is niet fijn om met warme winterlaarzen naar school te gaan als de zon schijnt. Eind goed, al goed. Mama stapt in en papa zwaait hen uit.

'Maak er toch maar een leuke dag van!' roept hij naar mama en Sarah. Sarah doet de schoen aan, maar trekt een beteuterd gezicht. Mama kijkt nog eens op haar horloge. 'We halen het wel, hoor!' zegt ze en ze steekt haar duim op.

Als mama wat later in de achteruitkijkspiegel kijkt, ziet ze Sarah sip kijken.

'Is er iets?' vraagt mama. 'Waarom kijk je zo?'

Sarah zegt niets.

'Sarah!' roept mama. 'Vertel het nu maar.'

Heel zachtjes zegt Sarah: 'Mijn andere schoen ligt nog thuis.'

Eerst kleurt mama rood, dan wordt ze lijkbleek. Ze remt, keert de wagen en rijdt weer naar huis. Er zit niets anders op.

BEANTWOORD DE VRAGEN!

1. Noem de hoofdpersonages.

.....

2. Hoe weet mama dat Sarah een probleem heeft?

.....

3. Wie zoekt waar naar de schoen?

Mama:

Papa:

Sarah:

4. Wat stelt mama voor als oplossing?

.....

5. Waar ligt uiteindelijk de schoen?

6. Toon aan dat papa een opgewekt karakter heeft.

.....

7. Hoe laat mama zien dat ze tevreden is?

.....

8. Hoe komt mama te weten dat het probleem nog niet is opgelost?

.....

Vond je het een leuk verhaal? Kleur het juiste handje.

Ja!

Nee.

2. JAKKES, EEN SPIN!

De avond valt. Marie en Arthur hebben werk voor school. Marie zucht en Arthur dagdroomt.

'Jakkes, een spin!' roept Arthur plotseling. Hij wijst naar het gordijn.

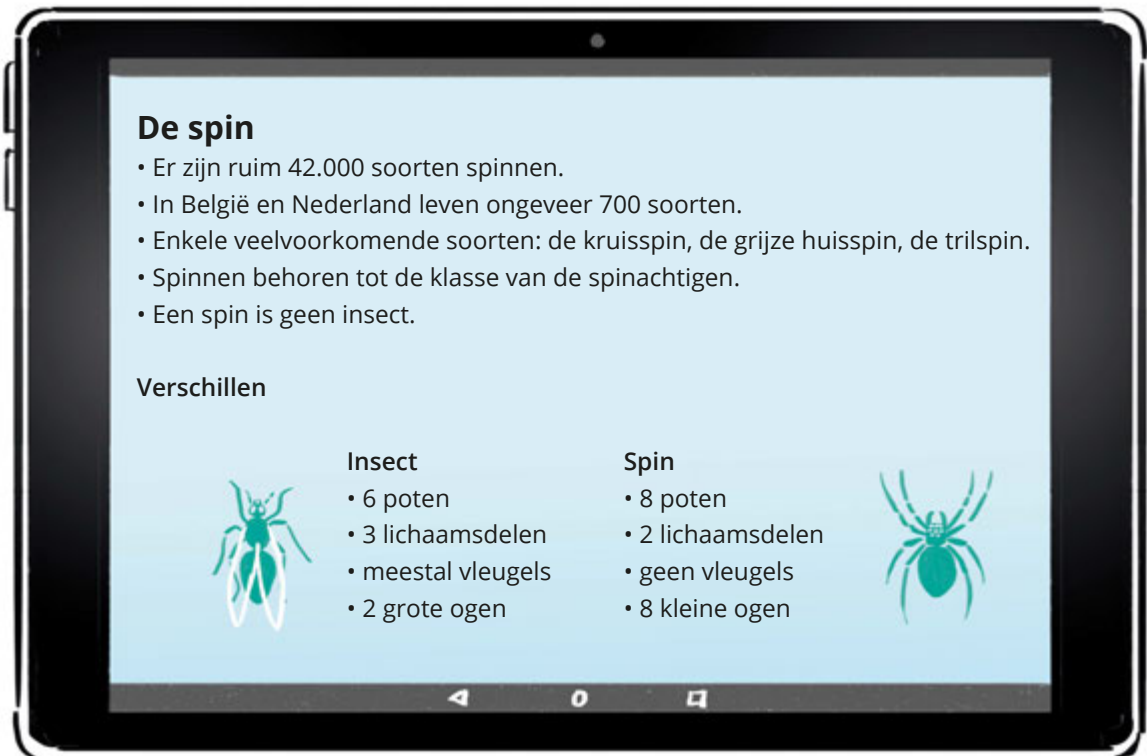
'Een spin?' glundert Marie. 'Waar?'

'Daar!' Arthur trekt zijn neus op. 'Doe maar niet alsof je niet bang bent voor die griezel!' plaagt hij. 'Iedereen is bang voor spinnen.'

'Ik niet!' zegt Marie. 'Als je volgend jaar bij meester Bram in de klas zit, zul je over de spin leren. Je zult zien: het is helemaal geen griezel!'

'Die spin moet weg!' rilt Arthur. 'Mama! Papa! Komen jullie met de stofzuiger?'

'Ssst,' sist Marie, 'malle jongen. Wacht eens, ik kijk even of ik de informatie kan vinden die meester Bram ons vorig schooljaar gaf.' Even later laat Marie een weetjesfiche zien op haar tablet. 'Kom hier, broertje. Concentreer jij je op de foto's, terwijl ik de weetjes hardop lees.'

Arthur luistert aandachtig naar wat zijn zus te vertellen heeft.

‘O, dat wist ik helemaal niet!’ knikt Arthur. Hij fronst zijn wenkbrauwen en denkt even diep na.

‘En de spinnen die in ons land leven, bijten die?’

‘Ach,’ sust Marie, ‘je kunt misschien wel een beet krijgen, maar dodelijke of gevaarlijke spinnen? Nee, die vind je in ons land echt niet. Trouwens, broertje,’ voegt Marie toe, ‘wist je dat

in een huis gemiddeld 1500 spinnen wonen, ook al wordt er vaak geпоetst?’

‘1500?’ herhaalt Arthur verbaasd. ‘Dat kan niet!’

Hij krijgt het warm. Dat zijn wel veel spinnen.

‘Maar de zwarte weduwe en de vogelspin, die zijn toch te gevaarlijk om in ons huis te wonen?’

‘Dat is zo, maar het klopt dat er in de familie van de spinachtigen spinnen zitten met vervelende trekjes, zoals de zwarte weduwe.’

‘Waarom heet ze zo?’ vraagt Arthur.

‘Meester Bram vertelde ons dat de zwarte weduwe na het paren soms het mannetje doodt. Maar wees gerust, het is een schuwe spin van amper 2 tot 3 centimeter groot en ze leeft niet in ons land.’

‘En de vogelspin?’

Marie schudt met haar hoofd. ‘Maak je maar geen zorgen, de kans dat een vogelspin met zijn enge, behaarde lichaam ooit ons pad kruist, blijft bijzonder klein, hoor.’

Dat had meester Bram hen verzekerd vorig jaar.

‘Dus de meeste van die griezels lusten geen mensenbloed?’ vraagt Arthur voor de zekerheid.

'Nee, spinnen lusten vliegen, muggen en andere kriebelbeestjes. Ze verlammen hun prooi met hun kaakpoten, pakken het slachtoffer in met spinrag en zuigen het leeg.'

'Bah, die viezerds', reageert Arthur.

Als Marie naar het gordijn stapt, knijpt Arthur de ogen dicht.

'Wat doe je nu?' vraagt hij.

'Ik wil het spinnenweb nog even bewonderen voordat ik de spin vrij laat', lacht Marie.

'Ben je gek?' Arthur trekt een bang gezicht.

'Mallerd, ik leerde van meester Bram dat elk spinnenweb een kunstwerk is. Zie je de wielvorm? De spaken? Die spannen het net op. In het vangnet weven ze kleverige draden, waarin kleine insecten vastraken.'

Marie blijft vol bewondering naar het net kijken. Arthur heeft er de buik van vol.

'Mama! Papa! Waar blijven jullie? Marie doet echt niet normaal!' roept hij luid.

Als papa met de stofzuiger in de hand de kamer binnenkomt, sluit Marie net het venster.

'Waar zit het monster?' vraagt papa. Hij kijkt meteen de kamer rond op zoek naar het probleem.

'Op het gordijn', wijst Arthur.

Papa, mama en Arthur gaan op zoek naar de spin. Helaas, alleen een leeg spinnenweb blijft achter.

'Marie toch!' lacht papa.

'Goed, hè?' reageert Marie en meteen denkt ze aan meester Bram die haar beslist een schouderklopje zal geven als hij het verhaal hoort.

BEANTWOORD DE VRAGEN!

1. Geef aan en verbeter wat fout is in elke zin.

a. De spinnen verlammen hun prooi met een ferme trap.

.....
.....

b. Er zijn enkele honderden soorten spinnen.

.....

c. Na een maaltijd met het mannetje bijt de zwarte weduwe hem dood.

.....

2. Noem vijf soorten spinnen. Zoek ze in de tekst.

.....
.....
.....
.....
.....

3. Hoe staat het in de tekst?

a. Arthur vindt het vies.

.....

b. Arthur heeft er genoeg van.

.....

c. Meester Bram zal het fijn vinden als hij het verhaal hoort.

.....

4. Vervang het onderstreepte woord door een woord uit het verhaal.

De kans dat ze ooit ons pad kruist, blijft bijzonder klein.

.....

Ze doodt het mannetje.

.....

5. Vergelijk de lichaamsdelen van de spin met die van een insect.
Noem drie verschillen.

Spin

Insect

.....
.....
.....

6. Hoe redt Marie het leven van de spin?

.....
.....

7. Hoe weerlegt Marie dat de spin een griezel is?

.....
.....

8. Waarom denkt Marie dat meester Bram haar een schouderklopje zal geven?

.....
.....

9. Wat staat er zoal op het menu van de spin?

.....
.....

Vond je het een leuk verhaal? Kleur het juiste handje.

Ja!

Nee.

